

LAMBERTHA is een variant van LAMBERTA

door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Vrouwelijke vorm van Lambert. Samengestelde Germaanse naam:

1] 'lam-' is een verbastering van 'land'

2] '-bert' = 'stralend', 'prachtig'

Dus: 'schitterend in het land', 'beroemd in zijn land' enz.

*

Lamberta (ook **Landberga**; eigenlijk **Leudeberta** of **Lutberta**) van **Faremoutiers** (ook **van Brie** of **van Meaux**) osb, Frankrijk; † **7e eeuw**.

Feest 13 september.

Zij was benedictines ten tijde van de heilige abdis Sint Burgundofara († ca 655; feest 3 april).

Deze heilige vrouw, soms kortweg Fara genoemd, moet geboren zijn rond het jaar 595. Haar vader was van oude Bourgondische adel en heette Agnerik en bezat uitgestrekte goederen in de wijde omgeving. Hij was gehuwd met vrouwe Leodegonde; ook zij stamde af van Frankische adel en erfde van huis uit een groot grondbezit in de omgeving van Meaux. Vlakbij die stad bewoonden zij kasteel Pipimisium (= Champigny). Zij kregen daar herhaaldelijk bezoek van de grote abt Sint Columbanus († 615; feest 23 november), die in onlangs Bourgondië het beroemde klooster Luxeuil had gesticht. Op dat moment was Fara nog maar een klein meisje. De heilige onderkende in haar grote mogelijkheden; hij bracht haar de eerste beginselen van gebed bij en leerde haar Christus te beminnen als bruidegom. Dat was volkomen nieuw in een tijd, dat het grootste deel van de bevolking nog maar nauwelijks van de christelijke godsdienst had gehoord. Inderdaad bleek zij van jongs af aan begiftigd met een intiem gebedsleven. De vroeg-middeleeuwse levensbeschrijving van Sint Jonas van Faremoutiers, illustreert dit alles door te vertellen, dat Columbanus op het kasteel rijp koren aantrof, terwijl het daar helemaal het seizoen niet voor was.

Fara besloot haar leven toe te wijden aan haar nieuwe bruidegom. Na Columbanus' verbanning door koningin-moeder Brunhilde van Bourgondië nam zijn opvolger Eustasius († 625; feest 29 maart) zijn rol als geestelijk begeleider over. Intussen had haar vader natuurlijk heel andere plannen met haar: hij diende aan het hof van koning Theodebert II en had al een goede partij op het oog voor een waardig en vruchtbaar huwelijk. Dat was indertijd niet zozeer een kwestie van liefde tussen man en vrouw als wel een economisch of politiek belang: er kon een ruzie of oorlog door worden beslecht of grondbezit mee vergroot.

Toen vader uiteindelijk merkte, dat hij niet tegen zijn dochter op kon, stond hij toe, dat bisschop Gondoald van Meaux haar in 614 de sluier oplegde. Bovendien stichtte hij rond het jaar 620 voor haar het vrouwenklooster Brige. Het woord 'Brige' is een Keltisch woord en betekent 'brug', later verkort tot Brie, de naam die de landstreek daar heeft tot op de dag van vandaag, beroemd om zijn kaas. In de 7e eeuw werd 'Brige' verlatijnt tot Eboriacum of Evoriacum. Vanaf de 8e eeuw werd het klooster genoemd naar Sint Fara: Faremoutiers (= Farae Monasterium oftewel Fara's klooster).

Zevenendertig jaar lang gaf zij er leiding aan haar medezusters. Zij stierf, omringd en betreurd door haar zusters. De berichten over haar sterfdatum spreken elkaar tegen. Sommigen zeggen, dat zij stierf op een 3e april, anderen op 7 december. Als sterfjaar worden gegeven 655 en 657. gestichte in het door haar gestichte klooster te Meaux, dat later naar haar werd genoemd: Faremoutiers).

Leudeberta behoorde dus tot de eerste generatie zusters, die nog nder leiding stond van Sint Fara. Velen van hen leidden zo'n heilig leven, dat ze opgenomen werden in de plaatselijke heiligenkalender. Leudeberta stierf op een 13e september in de tweede helft van de 7e eeuw.

*

Lambertus van Maastricht osb, Luik, België; bisschop & martelaar; † **709; feest 17 september.**

Hij verplaatste de bisschopszetel van Maastricht naar Luik. Daar werd hij tenslotte vermoord, terwijl hij op zijn bed lag uit te rusten na een langdurige nachtelijke gebedsdienst. Hij moet toen ongeveer zeventig jaar oud geweest zijn. Men vermoedt, dat de bijzit van koning Pepijn erachter zat: Alpaïs. Lambertus hamerde er herhaaldelijk op, dat hun verbintenis onwettig was. Tenslotte huurde Alpaïs twee moordenaars. Eén van hen, Dodo genaamd, klom op het dak, maakte er een gat in boven het hoofd van Lambertus en liet zijn zwaard op diens hoofd vallen. Ook Lambertus' beide leerlingen werden gedood.